

## Viborg Amtskommune

Uddrag af brugerrådets skrivelse til Socialministeriet 9. september 1990, bemærkninger til Lotz 3-betænkningens forslag på det sociale område

*I. Vedrørende betænkningens kap. 4, klage over kommunale og amtskommunale beslutninger*

*Ad klageadgang*

Brugerrådet finder det egentlig uforståeligt, at de af udvalgets medlemmer side 107<sup>1)</sup> rejste kritikpunkter er blevet genstand for fornyet drøftelse.

Kritikken mod det fra 1975 etablerede ankesystem resulterede i et betækningsarbejde i juni 1984, »Effektivisering af det sociale ankesystem«, hvor samme kritikpunkter blev seriøst gennemdrøftet.

Mindre ændringer fandt herefter sted i 1985. Socialministeren gav allerede dengang ved forelæggelsestalen tilsagn om nøje at følge virkningerne, og gøre dette senest i 1986. Der har ikke siden været forslag om lovændringer.

Set ud fra et brugersynspunkt har mange kommunale repræsentanter haft vanskeligt ved at affinde sig med, at det sociale udvalgs skøn kan omgøres.

Skal der på det sociale område alene være en legalitetsprøvelse, kræver dette, at lovgivningen er særdeles udtømmende. Dette er bistandsloven og andre sociale love ikke. Og kan dårligt være det.

Når der har været så megen diskussion om især ankenævnene og deres administration af bistandsloven, findes hovedårsagen nok i meget skiftende lovgivning på området. Bistandsloven er på 14 år alene inden for kontanthjælpsområdet ændret 15 gange. Som repræsentanter for handicappede kan vi specifikt fremhæve ændringerne omkring § 48<sup>2)</sup>, der i tidsrummet 1980-84 indholdsmæssigt blev væsentligt ændret 3 gange. Dette giver usikkerhed.

Brugerrådet kan derfor tilslutte sig bemærkningerne i Socialforskningsinstituttets redegørelse af december 1988 om:

at »Hvis man fra politisk hold ønsker, at kommunerne selv skal kunne vælge et niveau eller en politik for, hvad de ønsker at tilbyde in-

den for de enkelte områder, må de enkelte bestemmelser i lovgrundlaget ændres, så det bliver klart for borgerne, kommunen og ankesystemet, at det er kommunens retningslinjer, der gælder. Det drejer sig på sæt og vis om kommunalt selvstyre contra den retsbeskyttelse, der skal sikre, at der ikke er forskel på, hvad klienten har ret til, alt efter hvilken kommune den pågældende bor i.«

Tilslutningen gælder alene vurderingen og må ikke forstås som et ønske om at få realiseret det tilbageskridt, kommunalt selvstyre vil være.

Brugerrådet har ikke undladt at bemærke sig betænkningens eksempler, side 110 ff<sup>3)</sup>. Vi græmmes over den beskedne forståelse, forfatterne udviser for indleven i og viden om en handicappet borgers tilværelse.

*Ad amtsankenævnenes overførsel til statsamtterne og ændret medlems sammensætning*

Betænkningen ønsker, side 102 af hensyn til borgerne overskuelighed i klageadgangen. Dette blev for det sociale område gennemført med oprettelsen af amtsankenævn i 1975, og forud oprettelsen af Den Sociale Ankestyrelse. Ankeadgangen havde indtil da været hos amtmanden og flere centrale instanser.

Mod en overførsel til statsamtmanden taler fortsat de hensyn, der er anført i betænkning 543/1969, side 171, »Det sociale trykkesystem, struktur og dagpenge«, at der ikke kan forventes tilstrækkelig ekspertbistand til et regionalt statsligt organ. Samme synspunkt er gentaget i betænkning af juni 1984 om effektivisering af det sociale ankesystem, side 79.

Da betænkningens målsætning således på området her er opfyldt, må forslaget om et ændret tilhørsforhold ses som et ønske fra afbureaukratiseringsudvalget om at tillægge statsamtmands embedet, og staten, større indflydelse.

Brugerrådet finder det mistænkeligt, at sekretariatsforberedelsen skal frarøves ekspertise